

עוד על הדחקות והפרכות: הדיון המקצועי נותר בכותרות

hebpsy.net/blog_post.asp

גילוי הדעת של החוקרים מתחום הפסיכולוגיה שעסק במהימנות המשפטית של ראיות הנובעות מזיכרונות מודחקים ממשיך לעורר תגובות ולהזין דיון מקצועי ער, המתנהל בפורומים מקצועיים כמו גם בכלי תקשורת ציבוריים. הנה קישורים לכמה מהפרסומים החשובים שהצטרפו לאחרונה לשיח הציבורי:

פרופ' מיה בר-הלל מהאוניברסיטה העברית, אחת מן החותמים על גילוי הדעת, פרסמה [מאמר](#) שבו ביקשה לענות לטענות ה**ביקורת** שהושמעו ולהסביר בהרחבה מדוע בחרה לחתום. במקביל, לחיזוק טענתם של החותמים גויסו חוקרים מובילים מתחום חקר הזיכרון והטראומה שקיבלו במה בראיונות לעיתונים; ביניהם [פרופ' יונתן גושן](#) מאוניברסיטת תל אביב, אשר שימש כעד מומחה מטעם ההגנה במשפטי אונס, ופרופ' [עדנה פואה](#) מאוניברסיטת פנסילבניה, הידועה כמפתחת שיטת PE לטיפול התנהגותי בפוסט-טראומה.

נראה כי העירוב בין תחומי המשפט, המחקר הקוגניטיבי והטיפול הקליני מזמן לדיון מגוון פרספקטיבות; מהקישורים שלעיל ומהדיונים בפורומים מקצועיים שונים עולה הקושי לערוך אינטגרציה ביניהן. האם תצליח קהילת המתדיינים לקיים דיאלוג שלא לוקה בפיצול קוטבי ומאפשר הסכמות? אם כן, נראה שהאתיקה המקצועית שלנו היא הראשונה שתצא נשכרת מכך, ואיתה התמיכה והסיוע לקורבנות.

אנשי מקצוע, מוזמנים להמשיך להביע את דעתכם.

סריקה של מאמר הדעה המלא של ערן רולניק כפי שהתפרסם בעיתון הארץ ב31 באוקטובר זמינה לקריאתכם, באדיבות הכותב ועיתון 'הארץ': ['לשקר עם האמת' / ערן רולניק](#)

מאת: [שפיות זמנית](#) פורסם ביום רביעי 05 נובמבר 2014 | נהניתם? [הרשמו כמנויים](#) וקבלו עדכון עם כל פוסט חדש